Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV
af 17. april 1972
om modernisering af landbrugsbedrifter

(72/159/EØF)

(EFT L 96 af 23.4.1972, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 73/210/EØF af 24. juli 1973	L 207	48	28.7.1973
►**M2**	Rådets direktiv 73/358/EØF af 19. november 1973	L 326	17	27.11.1973
►**M3**	Rådets direktiv 76/837/EØF af 25. oktober 1976	L 302	19	4.11.1976
►**M4**	Rådets direktiv 81/528/EØF af 30. juni 1981	L 197	41	20.7.1981
►**M5**	Rådets forordning (EØF) nr. 1945/81 af 30. juni 1981	L 197	31	20.7.1981
►**M6**	Rådets direktiv 82/436/EØF af 24. juni 1982	L 193	37	3.7.1982
►**M7**	Rådets direktiv 84/140/EØF af 5. marts 1984	L 72	24	15.3.1984
►**M8**	Rådets direktiv 84/513/EØF af 23. oktober 1984	L 285	13	30.10.1984
►**M9**	Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985	L 93	1	30.3.1985

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	17	19.11.1979

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 17. april 1972

om modernisering af landbrugsbedrifter

(72/159/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament, og

ud fra følgende betragtninger:

De mål for den fælles landbrugspolitik, som er nævnt i traktatens artikel 39, stk. 1, litra a) og b), kan ikke nås uden en ændring af landbrugsstrukturerne;

denne ændring af strukturerne er et grundelement i udviklingen af den fælles landbrugspolitik; den bør derfor bygge på en opfattelse, som er rådende i Fællesskabet, og på fællesskabskriterier;

forskellighederne i årsagerne til og arten og vægten af de strukturelle problemer i landbruget kan kræve løsninger, som varierer efter områderne, og som kan tilpasses fra tid til anden; det er nødvendigt at medvirke til den samlede sociale og økonomiske udvikling i hvert enkelt område; den bedste virkning kan opnås, hvis medlemsstaterne selv på grundlag af de opfattelser, som er rådende i Fællesskabet, og fællesskabskriterier kan iværksætte en fælles foranstaltning på grundlag af deres egne administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, og hvis de selv, på de betingelser, som Fællesskabet har fastsat, bestemmer, i hvilken udstrækning denne foranstaltning kan gøres mere intensiv eller koncentreret i visse områder;

landbrugsstrukturen i Fællesskabet er karakteriseret ved et stort antal landbrugsbedrifter, hvor de strukturelle betingelser mangler, som skulle gøre det muligt at sikre en rimelig indkomst og en levestandard, som kan sammenlignes med den, der gælder for andre erhverv; endvidere vokser forskellen bestandig mellem indkomsten fra bedrifter, hvis strukturelle situation muliggør en tilpasning til den økonomiske udvikling, og indkomsten fra andre bedrifter;

i fremtiden kan kun de bedrifter tilpasses den økonomiske udvikling, hvor driftslederen har tilstrækkelige faglige kvalifikationer, hvor rentabiliteten påvises ved et regnskab, og hvor der ved en rationalisering af produktionsmetoderne kan skabes garanti for en rimelig indkomst og sikres tilfredsstillende arbejdsvilkår for de beskæftigede; strukturændringen af landbrugsproduktionen bør derfor fremme oprettelse og udvikling af sådanne bedrifter;

udviklingen af sådanne bedrifter kan i de fleste tilfælde ikke ske på kort sigt; den vil derfor blive gennemført i et mere rationelt og afbalanceret tempo inden for rammerne af en udviklingsplan, der strækker sig over flere år, og som angiver de midler, der skal iværksættes fra bedriftens udgangsposition til planens afslutning;

med henblik på en styring af disse bedrifters udvikling bør det fastsættes, hvilket mål udviklingsplanen skal nå med hensyn til bedriftens rentabilitet og de ansattes arbejdstid;

selv om der for bedriftens udvikling er regnet med en forøgelse af det udnyttede landbrugsareal, er det ikke nødvendigt, at bedriften allerede fra begyndelsen af udviklingsplanens gennemførelse opdyrker de arealer, hvormed den vil blive forøget; det må dog sikres, at bedriften i løbet af den planlagte udviklingsperiode kan disponere over de pågældende arealer;

for at sikre, at de offentlige finansielle midler, som er beregnet til bedrifternes udvikling, virkelig tilgår de bedrifter, som opfylder de stil-

▼B

lede betingelser, bør de kompetente myndigheder godkende udviklingsplanerne;

landbrugernes anstrengelser for at nå udviklingsplanens mål kan støttes ved at give dem fortrinsret til de på betingelserne i Rådets direktiv af 17. april 1972 ([1]), frigjorte områder og ved ydelse af støtte til investeringerne;

støtten til investeringerne skal principielt ydes i form af rentegodtgørelser, således at driftslederens økonomiske og finansielle ansvar bevares; af samme grund bør han deltage i betalingen af en del af renteudgifterne; det er hensigtsmæssigt at fastsætte, at denne støtte ligeledes kan ydes i form af kapitalstøtte eller udsatte amortisationer;

på grund af størrelsen af de investeringer, der er nødvendige for at sikre rentabiliteten af de bedrifter, som er omstillet til okse- og fåreavl, må støtten til køb af bestand underkastes visse betingelser;

under hensyntagen til Fællesskabets produktionsmål bør støtteforanstaltninger i svinesektoren kun træffes på visse særlige betingelser, støtteforanstaltninger inden for æg- og fjerkræsektorerne betinges af en senere beslutning og bedrifternes omstilling til okse- og fåreavl støttes;

regnskabsføring er et uundværligt middel til nøjagtigt at vurdere bedrifternes finansielle og økonomiske situation, særlig ved bedrifter, som moderniseres; en finansiel tilskyndelse kan fremme regnskabsføring;

med henblik på en rationel produktion og en forbedring af levestandarden er det formålstjenligt at støtte dannelsen af grupper, som har til formål at nå frem til et samarbejde mellem bedrifterne eller en mere rationel fælles udnyttelse af landbrugsmateriellet eller en fælles drift;

bedrifternes udviklingsmuligheder inden for rammerne af en sammenlægning eller af en overrisling bør udnyttes i videst muligt omfang, for at de i dette direktiv anførte mål kan virkeliggøres; inden for ovennævnte rammer er det derfor formålstjenligt at indføre en særlig tillægsstøtteordning eller at tilpasse den eksisterende ordning;

moderniseringen af bedrifterne kan kun ske i ønsket omfang, såfremt medlemsstaternes finansielle indsats til fordel for bedrifterne koncentreres om virkeliggørelsen af dette mål; i øvrigt bør virksomheder, hvis rentabilitet ikke er sikret på langt sigt, ikke inddrages i en ofte lang og kostbar vækstudvikling; dog bør medlemsstaterne ved midlertidig investeringsstøtte kunne forbedre situationen for ledere af sådanne bedrifter, som af forskellige grunde ikke kan drage nytte af foranstaltningerne til landbrugsreformen;

medlemsstaterne skal kunne træffe særlige støtteforanstaltninger for visse områder, hvor bevarelsen af et befolkningsminimum ikke er sikret; og hvor en vis grad af landbrugsvirksomhed er uomgængelig nødvendig for at bevare områdets naturlige struktur;

alle de påtænkte foranstaltninger er af interesse for Fællesskabet og har til formål at virkeliggøre de mål, som er anført i traktatens artikel 39, stk. 1, litra a), herunder de strukturelle ændringer, som er nødvendige for, at det fælles marked kan fungere bedst muligt; disse foranstaltninger udgør derfor en fælles foranstaltning efter artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([2]);

da Fællesskabet medvirker til finansiering af denne fælles foranstaltning, bør det være i stand til at sikre sig, at de bestemmelser, der træffes af medlemsstaterne til dens gennemførelse, bidrager til at virkeliggøre dens mål; der bør derfor fastsættes en fremgangsmåde, ved hvilken der indføres et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for Den stående Landbrugsstrukturkomité, der er nedsat ved artikel 1 i Rådets beslutning af 4. december 1962 om

([1]) Se side 9 i dette nr. af EFT.
([2]) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

▼B

samordning af landbrugsstrukturpolitikken [1]; denne fremgangsmåde indebürer endvidere for de finansielle aspekters vedkommende høring af EUGFL-komiteen som bestemt i artiklerne 11—15 i forordning (EØF) nr. 729/70;

Parlamentet og Rådet bør en gang om året på grundlag af en rapport, som fremlægges af Kommissionen, kunne gennemgå resultaterne af Fællesskabets og af de nationale foranstaltninger, som er iværksat for at kunne vurdere nødvendigheden af eventuelt at supplere eller tilpasse den indførte ordning,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

Støtteordning for landbrugsbedrifter med udviklingsmuligheder

Artikel 1

1. Med henblik på at skabe de strukturelle betingelser for en mærkbar forbedring af indkomsten og af arbejds- og produktionsvilkårene i landbruget indfører medlemsstaterne en selektiv støtteordning for landbrugsbedrifter med udviklingsmuligheder, som har til formål på rationelle betingelser at fremme disse bedrifters virksomhed og udvikling.

2. Medlemsstaterne kan inden for rammerne af de almindelige bestemmelser, som træffes af Rådet efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43

— efter område variere omfanget af den i artikel 13 samt, inden for de dér angivne grænser, i artikel 8, stk. 2, første afsnit, og i artiklerne 10,11 og 12 omhandlede finansielle tilskyndelse,

— i visse områder undlade at anvende de i artiklerne 8, 10, 11, 12 og 13 omhandlede foranstaltninger eller visse af dem.

Artikel 2

Som landbrugsbedrifter med udviklingsmuligheder anses i dette direktiv sådanne,

1. hvis driftsleder:

   a) udøver landbrugsvirksomhed som hovederhverv,

   b) er i besiddelse af tilstrækkelig faglig dygtighed,

   c) forpligter sig til fra udviklingsplanens begyndelse at føre regnskab som omhandlet i artikel 11,

   d) opstiller en udviklingsplan for virksomheden, som opfylder de i artikel 4 fastsatte krav;

▼M4

2. hvis arbejdsindkomst ligger lavere end det af medlemsstaterne i medfør af artikel 4, stk. 2, fastsatte moderniseringsmål, eller hvis arbejdsindkomst ikke overstiger 120 % af dette moderniseringsmål, og hvis struktur er af en sådan art, at der er risiko for, at indkomsten ikke kan holdes på det tilsvarende niveau; i sidstnævnte tilfælde begrænses den i artikel 8, stk. 1, litra b), fastsatte rentegodtgørelse til ⅔ af det lån, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2.

▼B

Artikel 3

1. Medlemsstaterne definerer, hvad der i dette direktiv forstås ved begrebet driftsleder med landbrug som hovederhverv, idet der for fysiske personer mindst stilles krav om, at den del af indkomsten, som hidrører fra landbrugsdriften, udgør 50% eller derover af driftslederens samlede indkomst, og om at den arbejdstid, som anvendes til virk-

[1] EFT nr. 136 af 17. 12. 1962, s. 2892/62.

▼B

somhed uden for bedriften, udgør under halvdelen af driftslederens samlede arbejdstid.

Under særlig hensyntagen til de kriterier, der er anført i foregående stykke, definerer medlemsstaterne dette begreb for:

— andre end fysiske personer,

— en bedrift, der ikke drives af ejeren,

— en bedrift, der er bortforpagtet i halvtægtsfæste.

2. Desuden fastsætter medlemsstaterne de kriterier, som skal lægges til grund ved bedømmelsen af driftslederens faglige dygtighed, hvorved der tages hensyn til det landbrugsmæssige uddannelsesniveau og/eller et vist minimum af faglig erfaring.

Artikel 4

1. Den i artikel 2, litra d), nævnte udviklingsplan skal påvise, at den under modernisering værende bedrift ved planens afslutning, principielt for en eller to heltidsbeskæftigede, mindst vil kunne frembringe en arbejdsindkomst svarende til den, som kan opnås ved ikke-landbrugsmæssig beskæftigelse i samme område.

▼M4

2. Ved en tilsvarende arbejdsindkomst som omtalt i stk. 1 forstås den gennemsnitlige bruttoindkomst for arbejdstagere uden for landbruget, som medlemsstaterne kan korrigere med en generel nedsættelse på 5 %.

Medlemsstaterne kan i givet fald tage hensyn til forskellene i den sociale sikringsordning for landbrugere og for arbejdstagere uden for landbruget.

Medlemsstaterne kan endvidere på driftslederens anmodning godkende udviklingsplaner, hvis mål for så vidt angår indkomst kun svarer til 90 % af den tilsvarende arbejdsindkomst, der er fastsat i henhold til dette stykke.

▼B

3. Påvisningen af at den under modernisering værende bedrift vil være i stand til at nå det mål, der er anført i stk. 1, foretages ved, at den arbejdsindkomst, som kan opnås ved udviklingsplanens afslutning, sammenlignes

— enten med den tilsvarende arbejdsindkomst, der er defineret i stk. 2

— eller med arbejdsindkomsten i referencebedrifter, hvor arbejdsindkomsten på tidspunktet for anmodningen svarer til den tilsvarende arbejdsindkomst, der er defineret i stk. 2.

4. Medlemsstaterne:

a) fastsætter:

— mindsteantallet af heltidsbeskæftigede under hensyntagen til produktionens art og de deraf følgende arbejdsvilkår,

▼M4

— en rimelig forrentning af den kapital, der er investeret i bedriften. Medlemsstaterne kan til den arbejdsindkomst, der er indtjent på bedriften, lægge den del af egenkapitalens forrentning, som overstiger 3,5 %,

▼B

— det i stk. 1 nævnte moderniseringsmål under hensyntagen til udviklingsplanens varighed,

▼M4

— betingelserne for anvendelse af stk. 2, tredje afsnit;

▼B

b) kan bestemme, at en vis maksimal procentdel af den arbejdsindkomst, som skal kunne opnås ved udviklingsplanens afslutning, kan bestå af indkomst, der hidrører fra ikke-landbrugsmæssig virksomhed, såfremt den arbejdsindkomst, der hidrører fra landbrugsmæssig virksomhed, mindst svarer til den tilsvarende

▼B

arbejdsindkomst for en heltidsbeskæftiget. Denne maksimale procentdel må ikke overstige 20%.

5. Ved planens afslutning skal den i stk. 2 og 3 nævnte indkomst kunne opnås, uden at den årlige arbejdstid overstiger 2300 timer. ►M4 Endvidere kan den del af indkomsten på bedriften, der stammer fra skovbrug, medregnes i landbrugsindkomsten. ◄

6. Virkeliggørelsen af udviklingsplanens mål kan strækkes over højst seks år. ►M4 Dog kan medlemsstaterne efter fremgangsmåden i artikel 18 bemyndiges til at fastsætte en længere periode, dog ikke ud over ni år, i visse områder eller for yngre landmænd, der ikke er fyldt 40 år, og som opstiller en udviklingsplan inden for en frist på fem år efter deres første etablering på en landbrugsbedrift. ◄

Artikel 5

1. De personer, som er nævnt i artiklerne 2 og 3, og som ønsker at drage fordel af de fastsatte støtteforanstaltninger, skal indsende en ansøgning til de myndigheder, der er nævnt i artikel 7.

2. En ansøgning kan komme fra en enkelt driftsleder eller fra flere driftsledere, som har sluttet sig sammen eller har forpligtet sig til at slutte sig sammen. Medlemsstaterne må ikke gøre forskel på de to kategorier.

Artikel 6

1. Ansøgningen skal ledsages af den i artikel 2, litra d), omtalte udviklingsplan. Denne skal indeholde alle oplysninger, der er nødvendige for en vurdering af, om virksomheden opfylder betingelserne i artiklerne 2 og 4, særlig:

— beskrivelse af udgangspositionen,

— beskrivelse af situationen ved planens afslutning, udarbejdet på grundlag af et anslået budget,

— angivelse af de foranstaltninger og særlig af de investeringer, som skal foretages for at nå de ønskede resultater.

2. Omfatter udviklingsplanen en forøgelse af driftsarealet, omfatter det endelige areal:

— de jordarealer, som driftslederen allerede har,

— de jordarealer, som han har fået retligt bindende tilsagn om at kunne overtage.

Artikel 7

Medlemsstaterne:

— udpeger de myndigheder, som skal behandle ansøgningerne og godkende udviklingsplanerne,

— fastlægger undersøgelses- og godkendelsesproceduren.

Artikel 8

1. Støtteordningen til driftsledere, hvis ansøgninger og udviklingsplaner er blevet godkendt, omfatter følgende foranstaltninger:

a) fortrinsret til de områder, der er frigjort på betingelserne i Rådets direktiv af 17. april 1972;

b) støtte i form af rentegodtgørelse for de investeringer, der er nødvendige for udviklingsplanens gennemførelse, med undtagelse af udgifter ved køb:

   — af jordarealer,

   — af svine- og fjerkræbestand og af slagtekalve.

   Ved køb af bestand kan kun den første erhvervelse, som er fastsat i udviklingsplanen, tages i betragtning;

c) garantier for optagne lån med renter, såfremt der ikke foreligger tilstrækkelig personal eller real sikkerhed.

▼B

►M4 2. Den i stk. 1, litra b), nævnte rentegodtgørelse omfatter hele lånet undtagen den del af lånet, som overstiger 72 538 ECU (A) pr. MAE og 217 612 ECU (A) pr. bedrift. Medlemsstaterne kan dog fastsætte lavere maksimumsbeløb. ◄ Den udgør højst 5% og har principielt en varighed på 15 år, der dog af medlemsstaterne kan forlænges til 20 år for fast ejendom og nedsættes til 10 år for andre investeringer. Den rentesats, som bæres af den begunstigede, må ikke være under 3%. Medlemsstaterne kan helt eller delvis yde denne støtte i form af kapitalstøtte eller udsatte amortisationer; de kan ligeledes kombinere de to støtteformer.

Rådet kan dog efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, på forslag af Kommissionen for en vis periode tillade en medlemsstat:

— at yde godtgørelser af rentesatser på over 5%, hvis situationen på medlemsstatens kapitalmarked berettiger dertil,

— at nedsætte den begunstigedes mindstebyrde til 2% i visse områder.

▼M4

3. Medlemsstaterne kan yde en særlig støtte til yngre landmænd, der ikke er fyldt 40 år, og som inden for en frist på fem år efter deres første etablering på en landbrugsbedrift opfylder de i artikel 2 nævnte betingelser.

Den særlige støtte udgør højst 10 % af det investeringsbeløb, der er fastsat i udviklingsplanen og refusionsberettiget i henhold til stk. 1, dog må støtten ikke overstige 7 254 ECU (A).

Såfremt to eller flere yngre driftsledere, der opfylder betingelserne i første afsnit, i fællesskab gennemfører en udviklingsplan, kan den særlige støtte ikke overstige 10 881 ECU (A).

Den særlige støtte ydes i form af kapitalstøtte. Medlemsstaterne er dog bemyndiget til at yde andre former for særlig støtte.

Den særlige støtte kan udbetales i flere rater.

▼B

Artikel 9

1. Når udviklingsplanen omfatter køb af okse- eller fårebestand, er ydelse af den støtte, der omtales i artikel 8, stk. 1, litra b) og c), til køb af denne bestand betinget af, at den del af salg, som hidrører fra okse- og fåreholdet, ved udviklingsplanens afslutning udgør mere end 60% af bedriftens samlede salg.

▼M5

2. Når udviklingsplanen forudser en investering i sektoren for svineproduktion, er ydelse af støtte i form af de foranstaltninger, der omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b) og c), til dene investering betinget af, at mindst 35 % af det foder, svienne indtager, ved planens afslutning kan produceres af virksomheden.

▼B

Hvis produktionen foretages i fællesskab på flere bedrifter, er denne betingelse opfyldt, når 35% af foderet kan produceres af en eller flere af de samarbejdende bedrifter.

3. Inden for æg- og fjerkræsektoren er ydelse af den støtte, der nævnes i artikel 8, stk. 1, litra b) og c), betinget af en senere beslutning vedtaget af Rådet på forslag fra Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2.

Artikel 10

Når udviklingsplanen forudser en omstilling af bedriften til okse- og fårekødsproduktion, suppleres støtteforanstaltningerne i artikel 8 med ydelse af en omstillingspræmie. Denne præmie fastsættes af Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, før den 15. september 1972.

▼B

AFSNIT II

Andre foranstaltninger til støtte for landbrugsbedrifter

Artikel 11

1. Medlemsstaterne indfører en støtteordning til fremme af regnskabsføring i landbrugsbedrifter.

Når i en medlemsstat mere end 70% af de landbrug, der drives som hovederhverv, har en regnskabsføring, som opfylder kravene i stk. 2, er medlemsstaten ikke forpligtet til at indføre denne ordning.

Denne ordning omfatter ydelse til driftsledere, der har landbrug som hovederhverv og som ansøger derom, af en støtte på ►M3 600 ◄ regningsenheder, fordelt over mindst de første fire år, i hvilke der føres driftsregnskab i deres bedrift.

▼M3

En medlemsstat, i hvilken der efter indførelsen af denne ordning er sket en betydelig forhøjelse af støtten udtrykt i landets valuta, kan ifølge den i artikel 18 fastsatte fremgangsmåde bemyndiges til midlertidigt at fastsætte støtten på et niveau, som ligger mellem 473 og 600 regningsenheder.

▼B

2. Denne regnskabsføring

a) omfatter:

— udarbejdelse af en årlig åbnings- og afslutningsstatus,

— systematisk og regelmæssig bogføring i løbet af regnskabsåret af alle bevægelser vedrørende penge eller andre goder, der vedrører driften;

b) fører ril årlig fremlæggelse af:

— en beskrivelse af bedriftens almindelige karakteristika, særlig de anvendte produktionsfaktorer,

— en detaljeret opgørelse (aktiver og passiver) og et detaljeret driftsregnskab (indtægter og udgifter),

— de faktorer, der er nødvendige for at kunne vurdere driftsledelsens effektivitet i sin helhed, særlig arbejdsindkomsten pr. heltidsbeskæftiget og driftslederens indkomst; endvidere fremlægges de faktorer, der er nødvendige for at kunne bedømme rentabiliteten af virksomhedens vigtigste forretninger.

3. Udvælges bedriften af de af medlemsstaterne udpegede myndigheder til at indsamle regnskabsmæssige oplysninger med henblik på videnskabelig oplysning og undersøgelse, særlig inden for rammerne af Det europæiske økonomiske Fællesskabs informationsnet for landøkonomisk bogføring, skal driftslederen, som modtager den i stk. 1 omtalte støtte, forpligte sig til at stille de regnskabsmæssige oplysninger vedrørende sin bedrift til rådighed for disse myndigheder på anonym måde.

Artikel 12

Efter anmodning fra anerkendte grupper, som har til formål at nå frem til et samarbejde mellem bedrifterne, en mere rationel fælles udnyttelse af landbrugsmateriellet eller en fælles drift, yder medlemsstaterne en igangsætningsstøtte, som skal bidrage til dækning af udgifterne ved deres administration.

Størrelsen af denne støtte fastsættes inden for et spillerum fra 2500 til 7500 regningsenheder, afhængigt af deltagerantallet og arten af den fælles virksomhed.

Medlemsstaterne fastsætter disse gruppers juridiske form og vilkårene for samarbejdet mellem deres medlemmer.

▼B

Artikel 13

1. For at støtte moderniseringen af bedrifter i henhold til artikel 2 inden for rammerne af overrislingsarbejder og sammenlægning af jordarealer, inklusive dermed forbundne arbejder

— opretter medlemsstaterne en særlig ordning med national støtte, omfattende yderligere tilskyndelse til modernisering af de i artiklerne 2 og 4 omtalte bedrifter og til ophør af landbrugsvirksomhed, eller

— medlemslandene tilpasser støtten til de kollektive ordninger for at fremme sammenlægnings- og overrislingsarbejder, der opfylder betingelserne i stk. 2.

2. Fællesskabet deltager i de udgifter, medlemsstaterne har afholdt til sammenlægningsarbejder, inklusive dermed forbundne arbejder, og overrislingsarbejder, herunder eventuelt de yderligere tilskyndelser, der er nævnt i stk. 1, første led, under forudsætning af, at mindst 40% af det udnyttede landbrugsareal, efter at sammenlægningen eller overrislingen har fundet sted, benyttes af bedrifter, hvis udviklingsplan er godkendt; eller at 70% af dette areal benyttes af bedrifter, i hvilke de i artikel 4, stk. 1, nævnte udviklingsmål er virkeliggjort.

Artikel 14

1. Støtte til investeringer i bedrifter, som opfylder kravene i artiklerne 2 og 4, må ikke overstige det beløb, der er fastsat i artikel 8, stk. 2; dette gælder ikke for støtte til:

— bygning af avlsbygninger

— en i offentlighedens interesse gennemført flytning af avlsbygninger

— jordforbedringsarbejder

såfremt denne støtte ydes i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikels stk. 3 og i traktatens artikler 92—94.

2. Med hensyn til investeringer i andre bedrifter kan medlemsstaterne med forbehold af traktatens artikel 92, stk. 2, kun yde støtte, såfremt den rente, der betales af den begunstigede, eller, hvis støtten gives på anden måde, modværdien af denne rente mindst udgør 5% pr. år.

Dog kan medlemsstaterne

▼M4

a) fra den 1. januar 1981 yde midlertidig støtte til de driftsledere med landbrugsvirksomhed som hovederhverv, der

— ikke er i stand til at opnå den i henhold til artikel 4 fastsatte arbejdsindkomst, og

— endnu ikke kan modtage den årlige godtgørelse, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 72/160/EØF af 17. april 1972 om støtte til ophør af landbrugsvirksomhed og til anvendelse af udnyttet landbrugsareal til strukturforbedringsformål ([1]).

Denne midlertidige støtte må kun ydes i forbindelse med et investeringsbeløb på op til 18 135 ECU (A), og den må ikke ydes på betingelser, der er gunstigere end dem, der er fastsat i artikel 8, under hensyntagen til artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 75/268/EØF af 28. april 1975 om landbrug i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder ([2]), senest ændret ved direktiv 80/666/EØF ([3]).

Ydelse af denne midlertidige støtte udelukker ikke senere adgang til den støtteordning, der er fastsat i artikel 1, stk. 1, eller i nærværende stykke, første afsnit;

▼B

b) i visse områder, hvor bevarelsen af et befolkningsminimum ikke er sikret, og hvor en vis grad af landbrugsvirksomhed er uomgængeligt

([1]) EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 9.
([2]) EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.
([3]) EFT nr. L 180 af 14. 7. 1980, s. 34.

▼B

nødvendig for at bevare områdets naturlige struktur, indføre en særlig støtteordning.

Rådet fastsætter efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43 kriterierne for bestemmelse af disse områder og for gennemførelsen af ovennævnte ordning.

3. Der må ikke ydes:

a) støtte til køb af bestand af svin, fjerkræ og slagtekalve,

b) støtte, som ikke opfylder betingelserne i artikel 9.

▼M4

4. Støtte til køb af jord falder ikke ind under dette direktiv.

▼B

AFSNIT III

Finansielle og almindelige bestemmelser

Artikel 15

De foranstaltninger, som er truffet i dette direktiv, udgør tilsammen en fælles foranstaltning som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 16

▼M8

1. Den planlagte periode for gennemførelsen af den fælles foranstaltning løber indtil den ►M9 30. september 1985 ◄.

▼B

2. Efter udløbet af en periode på 5 år efter at dette direktiv har fået virkning, tager Rådet på forslag fra Kommissionen dets bestemmelser op til fornyet gennemgang.

3. De anslåede totale omkostninger ved den fælles foranstaltning, som bæres af EUGFL, udgør 432 millioner regningsenheder for de fem første år.

4. Bestemmelserne i artikel 6, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 729/70 gælder for dette direktiv.

Artikel 17

1. Medlemslandene giver Kommissionen meddelelse om:

— forslag til administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som påtænkes vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, herunder bestemmelserne vedrørende artikel 14.

— bestemmelser, der er fastsat før den dato, hvor dette direktiv får virkning, og som kan muliggøre direktivets gennemførelse.

2. Ved forelæggelse af de i stk. 1 nævnte forslag til administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser og allerede gældende bestemmelser oplyser medlemsstaterne om sammenhængen på regionalt plan mellem på den ene side den pågældende forholdsregel og på den anden side den økonomiske situation og de landbrugsstrukturelle forhold.

3. Ved de i henhold til stk. 1, første led, meddelte forslag undersøger Kommissionen, om betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse i den i artikel 15 nævnte foranstaltning er til stede, under hensyn til forslagenes overensstemmelse med dette direktiv og under iagttagelse af direktivets målsætning og den nødvendige sammenhæng mellem de forskellige foranstaltninger. Inden 2 måneder efter meddelelsen afgiver Kommissionen en udtalelse herom efter høring af Den stående Landbrugsstrukturkomité.

4. Medlemsstaterne giver Kommissionen underretning om de i stk. 3 nævnte administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser straks efter deres vedtagelse.

▼B

Artikel 18

1. Med hensyn til de bestemmelser, som der er givet underretning om i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, andet led, og artikel 4 undersøger Kommissionen, om betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse i den i artikel 15 nævnte foranstaltning er til stede under hensyn til bestemmelsernes overensstemmelse med dette direktiv og under iagttagelse af direktivets målsætning og den nødvendige sammenhæng mellem de forskellige foranstaltninger. Inden to måneder efter meddelelsen forelægger Kommissionens repræsentant Den stående Landbrugsstrukturkomité udkast til beslutning herom efter høring af EUGFL-komiteen om de finansielle aspekter.

2. Komiteen afgiver udtalelse inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af ►A1 femogfyrre ◄ stemmer, idet medlemsstaternes stemmer tildeles vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager beslutningen. Såfremt den imidlertid ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, meddeles den straks til Rådet. I dette tilfælde kan Kommissionen udsætte anvendelsen i indtil en måned fra denne meddelelse. Rådet kan efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43 stk. 2, inden for en måned træffe anden afgørelse.

Artikel 19

▼M4

1. De udgifter, som er afholdt af medlemsstaterne inden for rammerne af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b), stk. 2, første afsnit og stk. 3, samt artikel 10, 11 og 12, kan refunderes af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, udviklingssektionen.

▼B

Rådet kan på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, erklære, at udgifter, som er afholdt af medlemsstaterne inden for rammerne af de i artikel 8, stk. 2, andet afsnit, omtalte foranstaltninger, kan refunderes.

2. Refusion fra EUGFL kan opnås for den del af medlemsstaternes udgifter, som er nævnt i artikel 13, stk. 2, beregnet under hensyn til det landbrugsareal, der efter fuldførelsen af sammenlægningen eller overrislingen udnyttes af bedrifter, hvis udviklingsplan er godkendt, dog med undtagelse af udgifter afholdt for:

— opdyrkning af landbrugsjord, som ikke er kompenseret ved genbeplantning af skov på et tilsvarende areal,

— installation af elektrisk strøm,

— indlægning af drikkevand.

3. EUGFL, udviklingssektionen, refunderer medlemsstaterne 25% af de udgifter, som kan godtgøres. Fællesskabets andel af de udgifter, som efter stk. 2 kan godtgøres, kan dog ikke overstige et maksimalbeløb på 150 regningsenheder pr. hektar for sammenlægning inklusive dermed forbundne arbejder og 250 regningsenheder pr. hektar for overrisling.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 3 vedtages efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 20

1. De foranstaltninger, der er vedtaget af medlemsstaterne, kan kun komme i betragtning med hensyn til finansiel deltagelse fra Fællesskabets side, såfremt der efter artikel 18 er vedtaget positiv beslutning med hensyn til de pågældende bestemmelser.

2. Fællesskabets finansielle deltagelse vedrører udgifter, der kan godtgøres, og som er foranlediget af støtte, når ydelse af denne støtte er besluttet efter den dato, hvor dette direktiv får virkning.

▼B

Artikel 21

1. Refusionsbegæringerne vedrører udgifter, som af medlemsstaterne er afholdt i løbet af et kalenderår, og som indgives til Kommissionen før den 1. juli det følgende år.

2. Afgørelse om Fondens deltagelse træffes i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70.

3. Kommissionen kan godkende a conto-udbetalinger.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 22

1. Før den 1. august hvert år gennemgås Fællesskabets og de nationale foranstaltninger, som er i kraft, og som vedrører dette direktiv, inden for rammerne af en årlig rapport, som Kommissionen forelægger for Parlamentet og Rådet, og hvortil medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

Rådet vurderer resultaterne af disse foranstaltninger under hensyn til tempoet for den strukturelle udvikling, som er nødvendig for at virkeliggøre målene for den fælles landbrugspolitik, til deres indvirkning på Fællesskabets produktionsmål, til indvirkningen på en harmonisk udvikling af Fællesskabets områder samt til de finansielle følger af disse foranstaltninger.

I påkommende tilfælde vedtager Rådet efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43 de nødvendige bestemmelser.

2. Med henblik på at virkeliggøre Fællesskabets produktionsmål kan Rådet på forslag fra Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, i visse sektorer ændre eller supplere bestemmelserne i dette direktiv eller helt sætte det ud af kraft.

Artikel 23

Med forbehold af artiklerne 92—94 i traktaten berører dette direktiv ikke Storhertugdømmet Luxembourgs adgang til indtil den 31. december 1975 at fortsætte anvendelsen af de gældende nationale bestemmelser inden for dette direktivs områder.

Artikel 24

Medlemsstaterne kan vedtage supplerende betingelser for gennemførelse af de støtteforanstaltninger som er omhandlet i dette direktiv.

Artikel 25

▼M1

Medlemsstaterne iværksætter de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1973.

▼B

Artikel 26

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.